

Alle kilder bryder frem i glæde

Tillæg til DDS 783

Jørgen Ellegård F

Sopran

1. Al-le kil-der bry-der frem i glæ - de, når Ma - ri - a syn-ger om sin Her - re,

Alt

1. Al-le kil-der bry-der frem i glæ - de, når Ma - ri - a syn-ger om sin Her - re,

Tenor

1. Al-le kil-der bry-der frem i glæ - de, når Ma - ri - a syn-ger om sin Her - re,

Bas

1. Al-le kil-der bry-der frem i glæ - de, når Ma - ri - a syn-ger om sin Her - re,

7

S

og hun bø - jer sig i tro og til - lid. _____ Du væ - re lo - vet, Kris - tus!

A

og hun bø - jer sig i tro og til - lid. _____ Du væ - re lo - vet, Kris - tus!

T

og hun bø - jer sig i tro og til - lid. _____ Du væ - re lo - vet, Kris - tus!

B

og hun bø - jer sig i tro og til - lid. _____ Du væ - re lo - vet, Kris - tus!

2
13

S
2.Skrif-tens skjul - te ord og dunk-le løf - ter bris-ter nu som knop-per - ne om vå - ren,

A
dunk-le løf - ter knop-om vå - ren,

T
8
2.Skrif-tens skjul-te ord og løf - ter bris-ter nu som knop-om vå - ren,

B
dunk-le løf - ter knop-om vå - ren,

19

S
og de duf - ter alt af pa - ra - di - set. Du væ - re lo - vet, Kri - stus!

A
og de duf - ter alt af pa - ra - di - set. Du væ - re lo - vet, Kri - stus!

T
8
og de duf - ter alt af pa - ra - di - set. Du væ - re lo - vet, Kri - stus!

B
og de duf - ter alt af pa - ra - di - set. Du væ - re lo - vet, Kri - stus!

25

S
3.Å, Ma - ri - a, lær mig di - ne san - ge! så jeg al - tid el - sker ham, som van - dred

A
lær mig san - ge! ham, som van - dred

T
8
3.Å, Ma - ri - a, lær mig san - ge! så jeg el - sker ham, som van - dred

B
lær mig san - ge! ham, som van - dred

31

S gen-nem død og grav til ly - sets ri - ge. Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

A gen-nem død og grav til ly - sets ri - ge. Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

T gen-nem død og grav til ly - sets ri - ge. Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

B gen-nem død og grav til ly - sets ri - ge. Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

37

S 4.Han, som tro - ner i sin hø - je him - mel, blir et svagt og u - be - skyt - tet fos - ter.

A Han, som tro - ner i sin hø - je him - mel, blir et svagt og u - be - skyt - tet fos - ter.

T Han, som tro - ner i sin hø - je him - mel, blir et svagt og u - be - skyt - tet fos - ter.

B Han, som tro - ner i sin hø - je him - mel, blir et svagt og u - be - skyt - tet fos - ter.

43

S Det er nå - dens un - der mod vor ver - den! Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

A Det er nå - dens un - der mod vor ver - den! Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

T Det er nå - dens un - der mod vor ver - den! Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

B Det er nå - dens un - der mod vor ver - den! Du væ - re lo - vet, Kris - tus!

S
5. Al - le mi - ne kil - der er hos Je - sus, og de br - der frem i Ån - dens glæ - de,

A
5. Al - le mi - ne kil - der er hos Je - sus, og de br - der frem i Ån - dens glæ - de,

T
5. Al - le mi - ne kil - der er hos Je - sus, og de br - der frem i Ån - dens glæ - de,

B
5. Al - le mi - ne kil - der er hos Je - sus, og de br - der frem i Ån - dens glæ - de,

S
når jeg bø - jer mig og pri - ser Her - ren. — Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

A
når jeg bø - jer mig og pri - ser Her - ren. — Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

T
når jeg bø - jer mig og pri - ser Her - ren. — Du væ - re lo - vet, Kris - tus.

B
når jeg bø - jer mig og pri - ser Her - ren. — Du væ - re lo - vet, Kris - tus.